१२ सर्गः लोभादित्यादि। धनेन मित्रभेदं कृत्वा तं जेष्यामीत्याशङ्क्येदमु
भ० च्यते क्रुद्धलुब्धभीतापमानिताश्चत्वारोभेद्याभवन्ति तत्र कपीन्द्रः
सुग्रीवः सम्प्रति लोभाद्भयाद्वा राघवं रामं नाभिगतोयेन लोभ्य
मानोभीतोवा सन् विभेद्योभेदार्होभेत्तुं शक्योवा भवेत् तेभ्यः
शक्यार्हइति घ्यण् सकपीन्द्रः प्राप्तराज्यः साध्वाचारत्वात् सतां
मार्गे धर्म्मे स्थितः सन् प्रतिप्रियं प्रत्युपकारं कर्त्तुमिक्षुरभ्यागमत्
राममभिगतः लब्धराज्यत्वेन निर्लोभत्वं रामाभिगमेन निर्भयत्वं
क्रोधोऽपमानश्चासम्भवान्नोक्तः ॥ ४८ ॥

फलाशिनोनिर्झरकुञ्जभाजोदिव्याङ्गनानङ्गरसा
नभिज्ञाः। न्यग्जातयोरत्नवरैरलभ्यामुख्याः कपीना
मपि नोपजप्याः ॥ ४९ ॥

ज०म० तदनुजीविनोऽपि न भेद्यादिति दर्शयति फलाशिनइत्यादि।
कपीनामपि मुख्या नीलकुमुदादयोऽपि नोपजप्याः नोपजयितुं
शक्याः यतः फलाशिनोमिष्टान्ननिरपेक्षाः निर्झरकुंजभाजः न
रम्यप्रासादवासिनः दिव्याङ्गनानङ्गरसानभिज्ञाः दिव्याङ्गनासु
योऽनङ्गरसः सुरतरसः तदनभिज्ञान्यग्जातयः न्यञ्चन्तीति ऋत्वि
गित्यादिना क्विन् ॥ ४९ ॥

भ० फलाशिनइत्यादि। तदनुजीविनोऽपि न भेद्यादिति दर्शय
न्नाह कपीनां मुख्याः श्रेष्ठाहनूमन्नीलकुमुदादयोन उपजप्या